

Бачить мужик у жидка
Невеличкогo бичка
Під шклом в образочку.
А цікавий був мужик.
«Що то,— каже,— в вас за бик
Висить на кілочку?»

«А то, — каже: — вір не вір,
А на світі є сім гір
Без зими і літа.
Там трава висока є,
І там бик такий жие
Від початку світа.

І той бик собі за день
Всю траву таку упень
На горах спасає.
А вночі — то божа річ —
Вся трава йому за ніч
Знову виростає.»

«Де вам, Мошку, такий бик! —
Обзивається мужик.—
Трудно віру дати!
Він давно би по сей час
Міг не тільки, кажу, вас,—
Але й світ заваляти!»